

Europeiska unionens officiella tidning

L 313

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioåttonde årgången

28 november 2015

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2193 av den 25 november 2015 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar ⁽¹⁾** 1

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ **Rådets beslut (EU) 2015/2194 av den 23 november 2015 om ingående, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, av protokollet till avtalet om partnerskap och samarbete om upprättande av ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, för att ta hänsyn till Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen** 20

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2195 av den 9 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 om Europeiska socialfonden vad gäller fastställande av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp för kommissionens ersättning av utgifter till medlemsstaterna** 22
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2196 av den 24 november 2015 om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för ett namn som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Torta del Casar [SUB])** 29

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2197 av den 27 november 2015 om fastställande av tekniska genomförandestandarder med avseende på nära sammanhängande valutor i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾	30
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2198 av den 27 november 2015 om godkännande av det verksamma ämnet reskalur i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽¹⁾	35
Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2199 av den 27 november 2015 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	38

BESLUT

★ Beslut (Gusp) 2015/2200 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 13 november 2015 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia) (EUMM Georgia/1/2015)	40
★ Beslut (Gusp) 2015/2201 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 13 november 2015 om godtagande av tredjestaters bidrag till Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina) (EUAM Ukraina/5/2015)	41
★ Europeiska centralbankens beslut (EU) 2015/2202 av den 19 november 2015 om ändring av beslut ECB/2010/23 om fördelning av de monetära inkomsterna för nationella centralbanker i medlemsstater som har euron som valuta (ECB/2015/37)	42

Rättelser

★ Rättelse till kommissionens förordning (EU) nr 788/2014 av den 18 juli 2014 om närmare bestämmelser för föreläggande av böter och viten och återkallelse av erkännande av organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg enligt artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 (EUT L 214, 19.7.2014, rättad i EUT L 234, 7.8.2014)	44
---	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/2193

av den 25 november 2015

om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU ⁽⁴⁾ (nedan kallat *handlingsprogrammet*) erkänns att utsläppen av föroreningar till luften har minskat betydligt under de senaste årtiondena, men att luftföroreningarna samtidigt fortsätter att vara ett problem i många delar av Europa, och att unionsmedborgare fortfarande utsätts för luftföroreande ämnen som kan skada deras hälsa och välbefinnande. Enligt handlingsprogrammet lider ekosystemen fortsatt av alltför stor kväve- och svaveldeposition i kombination med utsläpp från transporter, ohållbara jordbruksmetoder och kraftproduktion. Luftföroreningsnivåerna i många områden i unionen överstiger de gränsvärden som unionen har fastställt och unionens luftkvalitetsnormer uppfyller inte de mål som Världshälsoorganisationen har uppställt.
- (2) För att säkerställa en hälsosam miljö för alla efterlyser handlingsprogrammet lokala åtgärder som kommer att kompletteras med en väl anpassad politik på både nationell nivå och unionsnivå. Det förutsätter framför allt ökade ansträngningar för att nå fullständig efterlevnad av unionslagstiftningen om luftkvalitet och att det fastställs strategiska mål och åtgärder för tiden efter 2020.
- (3) Vetenskapliga bedömningar visar att unionsmedborgare i genomsnitt förlorar åtta månader av sin levnadstid på grund av luftföroreningar.

⁽¹⁾ EUT C 451, 16.12.2014, s. 134.⁽²⁾ EUT C 415, 20.11.2014, s. 23.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 oktober 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 november 2015.⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (4) Utsläppen av föroreningar från förbränningen av bränsle i medelstora förbränningsanläggningar regleras generellt sett inte på unionsnivå även om de i allt högre grad bidrar till luftföroreningarna, framför allt på grund av den ökade användning av biomassa som bränsle till följd av klimat- och energipolitiken.
- (5) Förbränning av bränsle i vissa små förbränningsanläggningar och apparater omfattas av genomförandeåtgärder som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽¹⁾. Ytterligare akuta åtgärder krävs enligt direktiv 2009/125/EG för att täcka den kvarstående lagstiftningsluckan. Förbränning av bränsle i stora förbränningsanläggningar omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ⁽²⁾ av den 7 januari 2013, medan Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG ⁽³⁾ fortsättningsvis är tillämpligt på stora förbränningsanläggningar som omfattas av artikel 30.2 i direktiv 2010/75/EU till och med den 31 december 2015.
- (6) Kommissionen konstaterade i sin rapport till Europaparlamentet och rådet av den 17 maj 2013 om de översyner som utförts enligt artikel 30.9 och artikel 73 i direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp avseende utsläpp från intensiv uppfödning av djur och förbränningsanläggningar en tydlig potential för kostnadseffektiva minskningar av utsläpp till luften med avseende på förbränning av bränslen i medelstora förbränningsanläggningar hade påvisats.
- (7) Unionens internationella skyldigheter när det gäller luftföroreningar, som är utformade för att minska försurning, eutrofiering, marknära ozon och utsläpp av atmosfäriska partiklar, har överenskommit enligt Göteborgsprotokollet till konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, som ändrades 2012 för att stärka de befintliga åtagandena om minskning av utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider, ammoniak och flyktiga organiska föreningar och införa nya åtaganden om minskning för fina atmosfäriska partiklar (PM 2,5), som ska uppnås från och med 2020.
- (8) Kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 18 december 2013 med titeln *Ett program för ren luft i Europa* efterlyser åtgärder för att kontrollera utsläppen av luftföroreande ämnen från medelstora förbränningsanläggningar, för att därigenom komplettera regelverket för förbränningsanläggningar. Ett program för ren luft kompletterar den agenda för föroreningsbegränsning fram till 2020 som fastställs i kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 21 september 2005 med titeln *Tematisk strategi för luftförorening* och utvecklar mål för att begränsa miljöpåverkan för perioden fram till 2030. För att uppnå alla de strategiska målen bör det fastställas en regleringsagenda som bland annat innehåller åtgärder för att begränsa utsläppen från medelstora förbränningsanläggningar.
- (9) Medelstora förbränningsanläggningar bör utvecklas och drivas på ett sådant sätt att energieffektiviteten främjas. Detta, tillsammans med ekonomiska synpunkter, tekniska möjligheter och livscykeln för befintliga medelstora förbränningsanläggningar, bör särskilt beaktas i samband med eftermodifieringar av medelstora förbränningsanläggningar eller beslutsfattande om större investeringar.
- (10) För att driften av en medelstor förbränningsanläggning inte ska leda till försämrad luftkvalitet bör de åtgärder som vidtas för att begränsa utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider och stoft till luften inte medföra ökade utsläpp av andra föroreningar, till exempel kolmonoxid.
- (11) Medelstora förbränningsanläggningar som redan omfattas av unionsomfattande minimikrav, såsom anläggningar för vilka en regel om sammanlagda utsläpp är tillämplig enligt kapitel III i direktiv 2010/75/EU eller anläggningar som förbränner eller samförbränner fast eller flytande avfall och därför omfattas av kapitel IV i det direktivet, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde.
- (12) Vissa andra medelstora förbränningsanläggningar bör också uteslutas från tillämpningsområdet för detta direktiv, på grundval av sina tekniska egenskaper eller att de används inom särskild verksamhet.
- (13) Eftersom medelstora förbränningsanläggningar som förbränner raffinaderibränslen enbart eller med andra bränslen för energiproduktion i mineralolja- och gasraffinaderier, liksom också återvinningspannor inom anläggningar för produktion av pappersmassa, omfattas av utsläppsnivåer som har anknytning till bästa tillgängliga teknik och fastställs i de slutsatser om bästa tillgängliga teknik som redan införts enligt direktiv 2010/75/EU bör detta direktiv inte vara tillämpligt på sådana anläggningar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 1).

- (14) Detta direktiv bör vara tillämpligt på medelstora förbränningsanläggningar, inbegripet en kombination av minst två nya medelstora förbränningsanläggningar, med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men mindre än 50 MW. Enskilda förbränningsanläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mindre än 1 MW bör inte beaktas vid beräkningen av den sammanlagda installerade tillförda effekten hos en kombination av förbränningsanläggningar. För att undvika lagstiftningsluckor bör detta direktiv även vara tillämpligt på en kombination av nya medelstora förbränningsanläggningar om den sammanlagda installerade tillförda effekten är minst 50 MW, utan att detta påverkar kapitel III i direktiv 2010/75/EU.
- (15) För att säkerställa utsläppskontroll vad gäller utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider och stoft till luften, bör en medelstor förbränningsanläggning endast få vara i drift om den har beviljats tillstånd eller registrerats av den behöriga myndigheten, på grundval av information som översänts av verksamhetsutövaren.
- (16) För att det ska vara möjligt att begränsa utsläppen till luften från medelstora förbränningsanläggningar, bör utsläppsgränsvärden och krav för övervakning fastställas i detta direktiv.
- (17) De gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II bör inte tillämpas på medelstora förbränningsanläggningar på Kanarieöarna, i de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna och Madeira, på grund av de tekniska och logistiska frågor som hänger samman med dessa anläggningars isolerade läge. De berörda medlemsstaterna bör fastställa gränsvärden för utsläpp för dessa anläggningar för att minska deras utsläpp till luften och de potentiella riskerna för människors hälsa och miljön.
- (18) För att ge befintliga medelstora förbränningsanläggningar tillräcklig tid för att tekniskt anpassa sig till kraven i detta direktiv, bör gränsvärdena för utsläpp tillämpas på dessa anläggningar först när en bestämd tid gått efter det att detta direktiv har trätt i kraft.
- (19) För att medlemsstaterna ska kunna ta hänsyn till vissa särskilda omständigheter där tillämpningen av gränsvärden för utsläpp skulle medföra oproportionellt höga kostnader jämfört med miljövinster bör de få undanta medelstora förbränningsanläggningar som används i nödsituationer och är i drift under begränsade tidsperioder från skyldigheten att iaktta gränsvärdena för utsläpp som fastställs i detta direktiv.
- (20) Till följd av infrastrukturbegränsningarna hos befintliga medelstora förbränningsanläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem samt behovet att underlätta sammanlänkningsenheten av dem bör dessa anläggningar få mer tid att anpassa sig till de gränsvärden för utsläpp som fastställs i detta direktiv.
- (21) Med tanke på de sammantagna fördelarna med fjärrvärme – den bidrar till en minskad inhemsk användning av starkt luftförorenande bränslen, förbättrad energieffektivitet och minskade koldioxidutsläpp – bör det vara möjligt för medlemsstaterna att ge mer tid till befintliga medelstora förbränningsanläggningar som levererar en avsevärd del av sin produktion av användbar värme till ett offentligt fjärrvärmenät att anpassa sig till de gränsvärden för utsläpp som fastställs i detta direktiv.
- (22) Med tanke på den senaste tidens investeringar i anläggningar för biomassa som syftar till att öka användningen av förnybar energi och som redan lett till minskade utsläpp av föroreningar, samt för att beakta de relaterade investeringscyklerna, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att ge dessa anläggningar mer tid att anpassa sig till de gränsvärden för utsläpp som fastställs i detta direktiv.
- (23) Med tanke på att gaskompressionsstationer spelar en väsentlig roll för säkerheten i de nationella gasöverföringsnäten och att det råder särskilda begränsningar för möjligheterna att uppgradera dem, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att ge medelstora förbränningsanläggningar som används för att driva sådana stationer mer tid att anpassa sig till de gränsvärden för utsläpp av kväveoxider som fastställs i detta direktiv.
- (24) I enlighet med artikel 193 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) hindrar inte detta direktiv medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Sådana åtgärder kan behövas exempelvis i områden som inte uppfyller gränsvärdena för luftkvalitet. I dessa fall bör medlemsstaterna bedöma behovet av gränsvärden för utsläpp som är strängare än de krav som fastställs i detta direktiv, såsom ett led i sitt arbete med att ta fram luftkvalitetsplaner enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG⁽¹⁾. Vid dessa bedömningar bör det tas hänsyn till resultatet av ett informationsutbyte om den bästa utsläppsminskningsprestanda som kan uppnås med bästa tillgängliga och framväxande teknik. Kommissionen bör organisera informationsutbytet tillsammans med medlemsstaterna, de berörda industrierna, bland annat verksamhetsutövare och teknikleverantörer och icke-statliga organisationer, även dem som verkar inom miljöskyddet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (25) Medlemsstaterna bör se till att verksamhetsutövaren vid en medelstor förbränningsanläggning vidtar nödvändiga åtgärder om direktivet inte efterlevs. Medlemsstaterna bör inrätta ett system för kontroll av att medelstora förbränningsanläggningar följer kraven i detta direktiv.
- (26) För att säkerställa ett effektivt genomförande och verkställande av detta direktiv bör tillsyn, när så är möjligt, samordnas med den tillsyn som krävs enligt annan unionslagstiftning, på lämpligt sätt.
- (27) Bestämmelserna i detta direktiv om tillgång till information om direktivets genomförande bör tillämpas på ett sådant sätt att Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG ⁽¹⁾ får full verkan.
- (28) För att minska bördan för små och medelstora företag som driver medelstora förbränningsanläggningar, bör verksamhetsutövarnas administrativa skyldigheter vad gäller tillhandahållande av information, övervakning och rapportering vara proportionella och undvika överlappning, samtidigt som de medger effektiv kontroll av efterlevanden från den behöriga myndighetens sida.
- (29) För att säkerställa konsekvens och samstämmighet i information som tillhandahålls av medlemsstaterna om genomförandet av detta direktiv och främja utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen, bör kommissionen, med bistånd av Europeiska miljöbyrån, ta fram ett elektroniskt rapporteringsverktyg som också kan användas internt av medlemsstaterna för nationell rapportering och datahantering.
- (30) Kommissionen bör bedöma behovet av att ändra de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II för nya medelstora förbränningsanläggningar på grundval av den modernaste tekniken. Kommissionen bör då också överväga behovet av att fastställa särskilda gränsvärden för utsläpp av andra föroreningar, såsom kolmonoxid och eventuella miniminormer för energieffektivitet.
- (31) I syfte att anpassa detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att anpassa de bestämmelser om bedömning av efterlevnaden som fastställs i del 2 punkt 2 i bilaga III. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv och för att medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter ska bli enklare och effektivare bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på specifikationerna för de tekniska formaten för rapporteringen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (33) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra miljökvaliteten och människors hälsa, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*). Detta direktiv syftar särskilt till att främja tillämpningen av stadgans artikel 37 om miljöskydd.
- (35) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽³⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer regler för att begränsa utsläppen av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x) och stoft till luft från medelstora förbränningsanläggningar, och därmed minska utsläppen till luften och de potentiella riskerna för människors hälsa och miljön från sådana utsläpp.

Detta direktiv fastställer också regler för övervakning av utsläpp av kolmonoxid (CO).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW men mindre än 50 MW (nedan kallade *medelstora förbränningsanläggningar*), oavsett vilket bränsle de använder.
2. Detta direktiv är även tillämpligt på en kombination av nya medelstora förbränningsanläggningar enligt artikel 4, även en kombination där den sammanlagda installerade tillförda effekten är minst 50 MW, såvida inte kombinationen utgör en förbränningsanläggning som omfattas av kapitel III i direktiv 2010/75/EU.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på:
 - a) Förbränningsanläggningar som omfattas av kapitel III eller kapitel IV i direktiv 2010/75/EU.
 - b) Förbränningsanläggningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG ⁽¹⁾.
 - c) Förbränningsanläggningar på jordbruksföretag med en sammanlagd installerad tillförd effekt på högst 5 MW, som uteslutande använder obearbetad naturgödsel från fjäderfä enligt artikel 9 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 ⁽²⁾ som bränsle.
 - d) Förbränningsanläggningar där de gasformiga förbränningsprodukterna används för direkt uppvärmning, torkning eller annan behandling av föremål eller material.
 - e) Förbränningsanläggningar där de gasformiga förbränningsprodukterna används för direkt gaseldad uppvärmning av utrymmen inomhus för att förbättra villkoren på arbetsplatsen.
 - f) Efterförbränningsanläggningar som är avsedda att rena rökgaser från industriprocesser genom förbränning och som inte används som en separat förbränningsanläggning.
 - g) Sådana tekniska anordningar som används för att driva fordon, fartyg eller flygplan.
 - h) Gasturbiner och gas- och dieselmotorer som används på havsplattformar.
 - i) Anordningar för regenerering av katalysatorer för katalytisk krackning.
 - j) Anordningar för omvandling av vätesulfid till svavel.
 - k) Reaktorer som används inom den kemiska industrin.
 - l) Koksugnsblock.
 - m) Cowperapparater.
 - n) Krematorier.
 - o) Förbränningsanläggningar som förbränner raffinaderibränslen enbart eller med andra bränslen för energiproduktion i mineralolje- och gasraffinaderier.
 - p) Återvinningspannor i anläggningar för framställning av pappersmassa.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EUT L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1).

4. Detta direktiv ska inte tillämpas på forskningsverksamhet, utvecklingsverksamhet eller utprovning med anknytning till medelstora förbränningsanläggningar. Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för tillämpningen av denna punkt.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *utsläpp*: utsläpp till luften av ämnen från förbränningsanläggningar.
2. *utsläppsgränsvärde*: den mängd av ett ämne i rökgaserna från en förbränningsanläggning som under en bestämd tidsperiod får släppas ut till luften.
3. *kväveoxider (NO_x)*: kväveoxid och kvävedioxid, uttryckt som kvävedioxid (NO₂).
4. *stoff*: partiklar, oavsett form, struktur eller densitet, dispergerade i gasfasen vid de förhållanden som gäller vid provtagningspunkten, vilka kan samlas in genom filtrering vid angivna specificerade förhållanden efter representativ provtagning av den gas som ska analyseras, och som förblir uppströms filtret och på filtret efter torkning under definierade förhållanden.
5. *förbränningsanläggning*: varje teknisk inrättning i vilken bränslen oxideras för att den frigjorda värmen ska kunna utnyttjas.
6. *befintlig förbränningsanläggning*: en förbränningsanläggning som togs i drift före den 20 december 2018 eller för vilken tillstånd utfärdats före den 19 december 2017 enligt nationell lagstiftning, förutsatt att anläggningen tas i drift senast den 20 december 2018.
7. *ny förbränningsanläggning*: en annan förbränningsanläggning än en befintlig förbränningsanläggning.
8. *motor*: en gasmotor, dieselmotor eller tvåbränslemotor.
9. *gasmotor*: en intern förbränningsmotor som arbetar enligt Ottocykeln och där gnisttändning används för förbränning av bränslet.
10. *dieselmotor*: en intern förbränningsmotor som arbetar enligt dieselcykeln och där kompressionständning används för förbränning av bränslet.
11. *tvaåbränslemotor*: en förbränningsmotor som använder kompressionständning och arbetar enligt dieselcykeln vid förbränning av flytande bränslen och enligt Ottocykeln vid förbränning av gasformiga bränslen.
12. *gasturbin*: en roterande maskin som omvandlar värmeenergi till mekaniskt arbete och som huvudsakligen består av en kompressor, en termisk enhet där bränslet oxideras för att värma arbetsmediet samt en turbin; här ingår gasturbiner i både öppen cykel och i kombicykel och gasturbiner i kraftvärmedrift, samtliga med eller utan tillsatseldning.
13. *litet enskilt system*: ett litet enskilt system enligt definitionen i artikel 2.26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾.
14. *enskilt mikrosystem*: ett enskilt mikrosystem enligt definitionen i artikel 2.27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG.
15. *bränsle*: varje fast, flytande eller gasformigt brännbart material.
16. *raffinaderibränsle*: fast, flytande eller gasformigt brännbart material från destillations- och omvandlingssteg vid raffineringen av råolja, inbegripet raffinaderibränslesgas, syntesgas och raffinaderioljor och petroleumkoks.
17. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

18. *biomassa*: något av följande:

- a) Produkter som består av vegetabiliskt material från jord- eller skogsbruk som kan användas som bränsle för återvinning av energiinnehållet.
- b) Följande avfall:
 - i) Vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall.
 - ii) Vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som frigörs återvinns.
 - iii) Vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som uppstått vid produktion av nyfiberpappersmassa och vid pappersproduktion från massa, om avfallet samförbränns på produktionsplatsen och om den värme som alstras återvinns.
 - iv) Korkavfall.
 - v) Träavfall med undantag för träavfall som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller till följd av ytbehandling, och som särskilt omfattar sådant träavfall från bygg- och rivningsavfall.

19. *gasolja*:

- a) alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 eller 2710 20 19, eller
- b) alla petroleumbaserade flytande bränslen av vilka mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C, och av vilka minst 85 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 350 °C enligt ASTM D86-metoden.

20. *naturgas*: naturligt förekommande metan med högst 20 volymprocent ädelgaser och andra beståndsdelar.

21. *tung eldningsolja*:

- a) alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 19 51-2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 eller 2710 20 39, eller
- b) alla petroleumbaserade flytande bränslen andra än gasolja enligt definitionen i punkt 19, som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin tunga oljor avsedda för användning som bränsle och av vilka mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C enligt ASTM D86-metoden. Om destillationen inte kan fastställas med ASTM D86-metoden klassas petroleumprodukten likaledes som tung eldningsolja.

22. *drifttimmar*: den tid, uttryckt i timmar, under vilken en förbränningsanläggning är i drift och släpper ut utsläpp till luften, med undantag för start- och stopperioder.

23. *verksamhetsutöware*: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en förbränningsanläggning eller, där detta föreskrivs i nationell rätt, en person som fått befogenhet att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på anläggningens tekniska funktionssätt.

24. *zon*: del av en medlemsstats territorium som har avgränsats av medlemsstaten i avsikt att utvärdera och säkerställa luftkvaliteten, som föreskrivs i direktiv 2008/50/EG.

Artikel 4

Sammanläggning

En kombination av minst två nya medelstora förbränningsanläggningar ska vid tillämpningen av detta direktiv anses vara en enda medelstor förbränningsanläggning och deras installerade tillförda effekt ska läggas samman vid beräkning av den sammanlagda installerade tillförda effekten, om

— rökgaserna från dessa medelstora förbränningsanläggningar släpps ut genom en gemensam skorsten, eller

— rökgaserna från dessa medelstora förbränningsanläggningar, med hänsyn till tekniska och ekonomiska förutsättningar enligt behörig myndighets bedömning, skulle kunna släppas ut genom en gemensam skorsten.

Artikel 5

Tillstånd och registrering

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ingen ny medelstor förbränningsanläggning är i drift om den inte fått tillstånd eller inte har registrerats.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ingen befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på över 5 MW är i drift från och med den 1 januari 2024 om den inte fått tillstånd eller inte har registrerats.

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ingen befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på högst 5 MW är i drift från och med den 1 januari 2029 om den inte fått tillstånd eller inte har registrerats.

3. Medlemsstaterna ska fastställa förfarandet för att bevilja tillstånd eller registrera medelstora förbränningsanläggningar. Det förfarandet ska minst omfatta en skyldighet för verksamhetsutövaren att underrätta den behöriga myndigheten om att verksamhetsutövaren driver eller har för avsikt att driva en medelstor förbränningsanläggning, och att tillhandahålla åtminstone den information som förtecknas i bilaga I.

4. Den behöriga myndigheten ska registrera, eller inleda förfarandet för beviljande av tillstånd till, den medelstora förbränningsanläggningen inom en månad efter att verksamhetsutövaren tillhandahållit den information som avses i punkt 3. Den behöriga myndigheten ska informera verksamhetsutövaren om en sådan registrering eller inledandet av förfarandet för beviljande av tillstånd.

5. Den behöriga myndigheten ska föra ett register med uppgifter om varje medelstor förbränningsanläggning, bland vilka ska ingå de uppgifter som anges i bilaga I, samt de uppgifter som erhållits enligt artikel 9. Befintliga medelstora förbränningsanläggningar ska tas med i registret, antingen från och med registreringsdagen eller från och med den dag de beviljats tillstånd i enlighet med detta direktiv. Den behöriga myndigheten ska offentliggöra uppgifter som ingår i registret, bland annat på internet, i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

6. Utan att det påverkar skyldigheten för medelstora förbränningsanläggningar att inneha tillstånd eller vara registrerade får medlemsstaterna inkludera krav för vissa kategorier av medelstora förbränningsanläggningar i generella bindande regler. Om generella bindande regler antas, räcker det att tillståndet eller registreringen innehåller en hänvisning till dessa regler.

7. För medelstora förbränningsanläggningar som ingår i en anläggning som omfattas av kapitel II i direktiv 2010/75/EU ska kraven i denna artikel anses vara uppfyllda om det direktivet följs.

8. Ett tillstånd som beviljats eller en registrering som gjorts enligt annan nationell lagstiftning eller unionslagstiftning får kombineras med det tillstånd eller den registrering som krävs enligt punkt 1 till ett enda tillstånd eller en enda registrering, förutsatt att det tillståndet eller den registreringen innehåller den information som krävs enligt denna artikel.

Artikel 6

Gränsvärden för utsläpp

1. Utan att det påverkar tillämpningen av kapitel II i direktiv 2010/75/EU ska, i tillämpliga fall, de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II till detta direktiv vara tillämpliga på medelstora förbränningsanläggningar.

De gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II ska inte tillämpas på medelstora förbränningsanläggningar på Kanarieöarna, i de franska utomeuropeiska departementen och på Azorerna och Madeira. De berörda medlemsstaterna ska fastställa gränsvärden för utsläpp för dessa anläggningar för att minska deras utsläpp till luften och de potentiella riskerna för människors hälsa och miljön.

2. Från och med den 1 januari 2025 får utsläpp till luften av SO₂, NO_x och stoft från en befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på över 5 MW inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som fastställs i tabellerna 2 och 3 i del 1 i bilaga II.

Från och med den 1 januari 2030 får utsläpp till luften av SO₂, NO_x och stoft från en befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på högst 5 MW inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som fastställs i tabellerna 1 och 3 i del 1 i bilaga II.

3. Medlemsstaterna får undanta befintliga medelstora förbränningsanläggningar som är i drift högst 500 drifttimmar per år, räknat som ett glidande medelvärde under en femårsperiod, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som anges i tabellerna 1, 2 och 3 i del 1 i bilaga II.

Medlemsstaterna får utöka den tidsgräns som avses i första stycket till 1 000 drifttimmar vid en nödsituation eller vid extraordinära omständigheter i följande fall:

— För reservkraftproduktion på anslutna öar om det är avbrott i den ordinarie strömförsörjningen till en ö.

— För medelstora förbränningsanläggningar som används för värmeproduktion under exceptionellt kalla perioder.

I samtliga fall som anges i denna punkt ska, ett gränsvärde för utsläpp av stoft på 200 mg/Nm³ vara tillämpligt på anläggningar som förbränner fasta bränslen.

4. Befintliga medelstora förbränningsanläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem ska från och med den 1 januari 2030 iaktta de gränsvärden för utsläpp som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i del 1 i bilaga II.

5. Till och med den 1 januari 2030 får medlemsstaterna undanta befintliga medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt på över 5 MW från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II, om minst 50 % av anläggningens produktion av användbar värme, räknat som ett glidande medelvärde under en femårsperiod, levereras i form av ånga eller varmvatten till ett öppet fjärrvärmennät. Vid ett sådant undantag får de gränsvärden för utsläpp som den behöriga myndigheten fastställer inte överstiga 1 100 mg/Nm³ för SO₂ och 150 mg/Nm³ för stoft.

Till och med den 1 januari 2030 får medlemsstaterna undanta medelstora förbränningsanläggningar, som förbränner fast biomassa som huvudsakligt bränsle och som befinner sig i zoner där det vid bedömningar enligt direktiv 2008/50/EG fastställts att gränsvärdena i det direktivet följs, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp av stoft som fastställs i bilaga II till detta direktiv. Vid ett sådant undantag får de gränsvärden för utsläpp som den behöriga myndigheten fastställer inte överstiga 150 mg/Nm³ för stoft.

Den behöriga myndigheten ska under alla omständigheter se till att det inte orsakar någon betydande förorening och att en allmänt hög nivå för miljöskyddet uppnås.

6. Till och med den 1 januari 2030 får medlemsstaterna undanta befintliga medelstora förbränningsanläggningar, som har en installerad tillförd effekt på över 5 MW och används till att driva kompressionsstationer för gas som är nödvändiga för säkerheten hos och tillförlitligheten av ett nationellt gastransmissionssystem, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp av NO_x som fastställs i tabell 3 i del 1 i bilaga II.

7. Från och med den 20 december 2018 får utsläpp till luften av SO₂, NO_x och stoft från en ny medelstor förbränningsanläggning inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II del 2.

8. Medlemsstaterna får undanta nya medelstora förbränningsanläggningar som är i drift högst 500 timmar per år, räknat som ett glidande medelvärde under en treårsperiod, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som anges i del 2 i bilaga II. Vid ett sådant undantag ska, ett gränsvärde för utsläpp av stoft på 100 mg/Nm³ vara tillämpligt på anläggningar som förbränner fasta bränslen.

9. I zoner eller delar av zoner som överskrider de gränsvärden för luftkvalitet som fastställs i direktiv 2008/50/EG ska medlemsstaterna bedöma om det, som ett led i arbetet med att ta fram luftkvalitetsplaner som avses i artikel 23 i direktiv 2008/50/EG, för enskilda medelstora förbränningsanläggningar i dessa zoner eller delar av zoner behöver tillämpas strängare utsläppsgränsvärden än de som fastställs i detta direktiv, med hänsyn till det informationsutbyte som avses i punkt 10 i den här artikeln, och förutsatt att tillämpningen av sådana utsläppsgränsvärden faktiskt skulle bidra till en märkbar förbättring av luftkvaliteten.

10. Kommissionen ska organisera ett informationsutbyte med medlemsstaterna, de berörda industrierna och icke-statliga organisationer om vilka utsläppsnivåer som kan uppnås med hjälp av bästa tillgängliga och framväxande teknik, samt om kostnaderna för detta.

Kommissionen ska offentliggöra resultaten av detta informationsutbyte.

11. Den behöriga myndigheten får under högst sex månader medge undantag från skyldigheten att uppfylla gränsvärdena för utsläpp av SO₂ i punkterna 2 och 7 för en medelstor förbränningsanläggning som i detta syfte normalt använder bränsle med låg svavelhalt, om verksamhetsutövaren inte klarar att uppfylla dessa gränsvärden för utsläpp på grund av ett avbrott i försörjningen av lågsvavligt bränsle som beror på en allvarlig brist på bränslet i fråga.

Medlemsstaterna ska inom en månad underrätta kommissionen om alla undantag som medges enligt första stycket.

12. Den behöriga myndigheten får medge undantag från skyldigheten att uppfylla de gränsvärden för utsläpp som anges i punkterna 2 och 7 om en medelstor förbränningsanläggning som endast använder gasformigt bränsle, på grund av ett plötsligt avbrott i gasförsörjningen, undantagsvis måste använda andra typer av bränsle och därför borde vara utrustad med anordningar för sekundär rening. Den period för vilken ett sådant undantag beviljas ska inte överstiga tio dagar utom om verksamhetsutövaren kan visa för den behöriga myndigheten att en längre period är motiverad.

Medlemsstaterna ska inom en månad underrätta kommissionen om alla undantag som medges enligt första stycket.

13. Om en medelstor förbränningsanläggning samtidigt använder två eller flera bränsletyper, ska utsläppsgränsvärdet för varje förorenande ämne beräknas med hjälp av följande:

- a) Ta det gränsvärde för utsläpp för varje bränsletyp som fastställs i bilaga II.
- b) Bestäm det viktade gränsvärdet för utsläpp för varje bränsletyp, genom att multiplicera det enskilda gränsvärde som avses i led a med den tillförda effekten för varje bränsletyp och dividera produkten med summan av de tillförda effekterna för samtliga bränslen.
- c) Aggregera de viktade gränsvärdena för utsläpp för varje bränsletyp.

Artikel 7

Verksamhetsutövarens skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövarna övervakar utsläpp i enlighet med åtminstone del 1 i bilaga III.
2. För medelstora förbränningsanläggningar som använder flera olika bränsletyper, ska kontrollen av utsläpp ske under förbränning av ett bränsle eller en bränslemix som sannolikt kommer att leda till den högsta nivån av utsläpp och under en period som motsvarar normala driftförhållanden.
3. Verksamhetsutövaren ska föra ett register över och behandla alla resultat från övervakningen på ett sätt som gör det möjligt att kontrollera efterlevnaden av gränsvärdena för utsläpp, i enlighet med reglerna i del 2 i bilaga III.
4. För medelstora förbränningsanläggningar som använder utrustning för sekundär rening i syfte att uppfylla gränsvärdena för utsläpp ska verksamhetsutövaren registrera att utrustningen fortlöpande fungerar effektivt eller bevara uppgifter, av vilka detta framgår.
5. Verksamhetsutövaren vid en medelstor förbränningsanläggning ska bevara följande:
 - a) Tillståndet eller beviset på registrering från den behöriga myndigheten och, i förekommande fall, en aktuell version av det, med tillhörande uppgifter.
 - b) De övervakningsresultat och de uppgifter som avses i punkterna 3 och 4.
 - c) I förekommande fall, ett register över de drifttimmar som avses i artikel 6.3 och artikel 6.8.
 - d) Dokumentation om den typ av och mängd bränsle som används i anläggningen och eventuella driftstörningar eller haverier i utrustningen för sekundär rening.
 - e) Dokumentation om fall av bristande efterlevnad och vilka åtgärder som vidtagits, som avses i punkt 7.

De uppgifter och den information som anges i leden b–e i första stycket ska bevaras minst sex år.

6. Verksamhetsutövaren ska utan onödigt dröjsmål göra de uppgifter och den information som förtecknas i punkt 5 tillgängliga för den behöriga myndigheten på begäran. Den behöriga myndigheten får begära detta för att kunna kontrollera att kraven i detta direktiv uppfylls. Den behöriga myndigheten ska begära detta om någon från allmänheten begär tillgång till de uppgifter eller den information som förtecknas i punkt 5.

7. Om de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II inte iakttas ska verksamhetsutövaren snarast möjligt vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att efterlevnaden återställs, utan att det påverkar de åtgärder som krävs enligt artikel 8. Medlemsstaterna ska fastställa regler för vilka slags uppgifter verksamhetsutövare ska ge den behöriga myndigheten i händelse av bristande efterlevnad, samt för hur ofta och i vilket format informationen ska ges.

8. Verksamhetsutövare ska ge den behöriga myndigheten allt nödvändigt bistånd så att den kan utföra tillsyn och besök på plats, ta prover och samla in all nödvändig information för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

9. Verksamhetsutövaren ska se till att start- och stopperioderna vid medelstora förbränningsanläggningar hålls så korta som möjligt.

Artikel 8

Kontroll av efterlevnaden

1. Medlemsstaterna ska se till att giltiga utsläppsvärden som övervakas i enlighet med bilaga III inte överskrider de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II.

2. Medlemsstaterna ska inrätta ett effektivt system, baserat på antingen miljötillsyn eller andra åtgärder, för att kontrollera att kraven i detta direktiv efterlevs.

3. Vid bristande efterlevnad ska medlemsstaterna, utöver de åtgärder som verksamhetsutövaren vidtagit enligt artikel 7.7, säkerställa att den behöriga myndigheten kräver att verksamhetsutövaren utan onödigt dröjsmål vidtar alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att efterlevnaden återställs.

Om den bristande efterlevnaden orsakar en avsevärd försämring av den lokala luftkvaliteten ska driften vid den medelstora förbränningsanläggningen tillfälligt avbrytas, till dess att efterlevnaden återställs.

Artikel 9

Ändringar av medelstora förbränningsanläggningar

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att verksamhetsutövaren utan onödigt dröjsmål underrättar den behöriga myndigheten om alla planerade ändringar av den medelstora förbränningsanläggningen som kan påverka de tillämpliga gränsvärdena för utsläpp.

Den behöriga myndigheten ska uppdatera tillståndet eller registreringen beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 10

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt detta direktiv.

Artikel 11

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 oktober 2026 och den 1 oktober 2031 lägga fram en rapport till kommissionen med kvalitativ och kvantitativ information om genomförandet av detta direktiv samt de eventuella åtgärder som vidtagits för att kontrollera att driften av medelstora förbränningsanläggningar sker i överensstämmelse med detta direktiv och eventuella verkställighetsåtgärder med anledning av detta.

I den första av de rapporter som avses i första stycket ska det ingå en uppskattning av de totala årliga utsläppen av SO₂, NO_x och stoft från medelstora förbränningsanläggningar, grupperade per anläggningstyp, bränsletyp och kapacitetsklass.

2. Medlemsstaterna ska också, senast den 1 januari 2021 lägga fram en rapport till kommissionen med en uppskattning av de totala årliga utsläppen av CO och all tillgänglig information om koncentrationen av CO-utsläppen från medelstora förbränningsanläggningar, grupperade per bränsletyp och kapacitetsklass.

3. För den rapportering som avses i punkterna 1 och 2 ska kommissionen göra ett elektroniskt rapporteringsverktyg tillgängligt för medlemsstaterna.

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera de tekniska formaten för rapportering i syfte att göra medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter enklare och effektivare när det gäller de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.

4. Kommissionen ska inom tolv månader från mottagandet av rapporterna från medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, och med beaktande av de uppgifter som gjorts tillgängliga i enlighet med artikel 6.11 och 6.12, lämna in en sammanfattande rapport till Europaparlamentet och rådet.

5. När kommissionen utför sina uppgifter enligt punkterna 3 och 4 ska den bistås av Europeiska miljöbyrån.

Artikel 12

Översyn

1. Senast den 1 januari 2020 ska kommissionen göra en översyn avseende vilka framsteg som gjorts i fråga om energieffektivitet i medelstora förbränningsanläggningar och bedöma fördelen av att miniminormer för energieffektivitet i linje med bästa tillgängliga teknik fastställs.

2. Senast den 1 januari 2023 ska kommissionen bedöma behovet av att se över bestämmelserna för anläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem samt del 2 i bilaga II på grundval av den senaste tekniken.

Som ett led i denna översyn ska kommissionen också bedöma huruvida det föreligger behov av att reglera CO-utsläppen för alla eller vissa typer av medelstora förbränningsanläggningar.

Därefter ska en översyn äga rum vart tionde år som innehåller en bedömning av om det är lämpligt att fastställa strängare gränsvärden för utsläpp, framför allt för nya medelstora förbränningsanläggningar.

3. Kommissionen ska lägga fram en rapport med resultaten av de översyner som avses i punkterna 1 och 2 till Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt åtföljda av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 13

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 14 för att anpassa del 2 punkt 2 i bilaga III till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Artikel 14

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 18 december 2015. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegering av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 75.1 i direktiv 2010/75/EU. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa sanktioner genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska senast den 19 december 2017 anmäla dessa bestämmelser till kommissionen och ska utan dröjsmål anmäla varje efterföljande ändring av dem.

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 19 december 2017. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 25 november 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

BILAGA I

INFORMATION SOM VERKSAMHETSUTÖVAREN SKA TILLHANDAHÅLLA DEN BEHÖRIGA MYNDIGHETEN

1. Installerad tillförd effekt (MW) för den medelstora förbränningsanläggningen.
 2. Typ av medelstor förbränningsanläggning (dieselmotor, gasturbin, tvåbränslemotor, annan motor eller annan medelstor förbränningsanläggning).
 3. Typ av bränslen och andel bränslen som används i enlighet med de bränslekategorier som fastställs i bilaga II.
 4. Datum då den medelstora förbränningsanläggningen togs i drift eller, om detta datum är okänt, bevis för att driften inletts före den 20 december 2018.
 5. Sektorn för den medelstora förbränningsanläggningen eller för industrienhet som den används inom (NACE-kod).
 6. Årligen förväntade antalet drifttimmar för den medelstora förbränningsanläggningen samt genomsnittliga last vid drift.
 7. När möjligheten till undantag enligt artikel 6.3 eller artikel 6.8 används, en av verksamhetsutövaren undertecknad förklaring om att den medelstora förbränningsanläggningen inte kommer att vara i drift i mer än det antal timmar som avses i de styckena.
 8. Verksamhetsutövarens namn och säte och, om det rör sig om medelstora förbränningsanläggningar som är stationära, anläggningens adress.
-

BILAGA II

GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP SOM AVSES I ARTIKEL 6

Alla gränsvärden för utsläpp som fastställs i denna bilaga definieras vid en temperatur av 273,15 K, ett tryck av 101,3 kPa och efter korrigering utifrån halten av vattenånga i rökgaserna och en standardiserad O₂-halt på 6 % för medelstora förbränningsanläggningar som använder fasta bränslen, 3 % för andra medelstora förbränningsanläggningar än motorer och gasturbiner som använder flytande och gasformiga bränslen och 15 % för motorer och gasturbiner.

DEL 1

Gränsvärden för utsläpp från befintliga medelstora förbränningsanläggningar

Tabell 1

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) från andra befintliga medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är minst 1 MW och högst 5 MW än motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Fast biomassa	Övriga fasta bränslen	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Stoft	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Värdet är inte tillämpligt på anläggningar som endast förbränner fast biomassa från skog.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ för anläggningar som förbränner halm.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från koksugnar i järn- och stålindustrin.

Tabell 2

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) från andra befintliga medelstora förbränningsanläggningar, med en installerad tillförd effekt på större än 5 MW, än motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Fast biomassa	Övriga fasta bränslen	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Stoft	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Värdet tillämpas inte för anläggningar som endast förbränner fast biomassa från skog.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ för anläggningar som förbränner halm.

⁽³⁾ 1 100 mg/Nm³ för anläggningar med en installerad tillförd effekt större än 5 MW men högst 20 MW.

⁽⁴⁾ 850 mg/Nm³ till och med den 1 januari 2030 för anläggningar med en installerad tillförd effekt större än 5 MW men högst 20 MW som förbränner tung eldningsolja.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från koksugnar och 200 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från masugnar i järn- och stålindustrin.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ för biogas.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ för anläggningar med en installerad tillförd effekt större än 5 MW och högst 20 MW.

Tabell 3

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) för befintliga motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Typ av medelstor förbränningsanläggning	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	Motorer och gasturbiner	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Motorer	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Gasturbiner ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Stoft	Motorer och gasturbiner	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ 60 mg/Nm³ för biogas.⁽²⁾ 130 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från koksugnar och 65 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från masugnar i järn- och stålindustrin.⁽³⁾ 1 850 mg/Nm³ för

i) dieselmotorer vars konstruktion inleddes före den 18 maj 2006, och

ii) tvåbränslemotorer när de använder flytande bränsle.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm³ för motorer med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW.⁽⁵⁾ 250 mg/Nm³ för motorer med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW. 225 mg/Nm³ för motorer med en installerad tillförd effekt större än 5 MW men högst 20 MW.⁽⁶⁾ 380 mg/Nm³ för tvåbränslemotorer när de använder gas.⁽⁷⁾ Gränsvärden för utsläpp är endast tillämpliga när lasten överstiger 70 %.⁽⁸⁾ 20 mg/Nm³ för anläggningar med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 20 MW.

DEL 2

Gränsvärden för utsläpp från nya medelstora förbränningsanläggningar

Tabell 1

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) från nya medelstora förbränningsanläggningar andra än motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Fast biomassa	Övriga fasta bränslen	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Stoft	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Värdet tillämpas inte för anläggningar som endast förbränner fast biomassa från skog.⁽²⁾ 1 700 mg/Nm³ till och med den 1 januari 2025 för anläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.⁽³⁾ 400 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från koksugnar och 200 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från masugnar i järn- och stålindustrin).⁽⁴⁾ 100 mg/Nm³ för biogas.⁽⁵⁾ 500 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW.⁽⁶⁾ Till och med den 1 januari 2025: 450 mg/Nm³ vid förbränning av tung eldningsolja som innehåller mellan 0,2 % och 0,3 % N, och 360 mg/Nm³ vid förbränning av tung eldningsolja som innehåller mindre än 0,2 % N för anläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW. 30 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt större än 5 MW men högst 20 MW.⁽⁸⁾ 50 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW.

Tabell 2

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) för nya motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Typ av medelstor förbränningsanläggning	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	Motorer och gasturbiner	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	Motorer ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Gasturbiner ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Stoft	Motorer och gasturbiner	—	10 ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	—	—

⁽¹⁾ Till och med den 1 januari 2025: 590 mg/Nm³ för dieselmotorer som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.

⁽²⁾ 40 mg/Nm³ för biogas.

⁽³⁾ Motorer som körs mellan 500 och 1 500 timmar per år får undantas från efterlevnad av dessa gränsvärden för utsläpp om de tillämpar primära åtgärder för att minska kväveoxidutsläppen och uppfyller de gränsvärden som fastställs i fotnot (4).

⁽⁴⁾ Till och med den 1 januari 2025: 1 850 mg/Nm³ för tvåbränslemotorer som ingår i små enskilda system och enskilda mikrosystem när de använder flytande bränsle, och 380 mg/Nm³ när de använder gas. 1 300 mg/Nm³ för dieselmotorer med ≤ 1 200 rpm med en sammanlagd installerad tillförd effekt på högst 20 MW och 1 850 mg/Nm³ för dieselmotorer med en sammanlagd installerad tillförd effekt på över 20 MW. 750 mg/Nm³ för dieselmotorer med > 1 200 rpm.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm³ för tvåbränslemotorer när de använder flytande bränsle.

⁽⁶⁾ 225 mg/Nm³ för dieselmotorer med en sammanlagd installerad tillförd effekt på högst 20 MW med ≤ 1 200 rpm.

⁽⁷⁾ 190 mg/Nm³ för tvåbränslemotorer när de använder gas.

⁽⁸⁾ Gränsvärden för utsläpp är endast tillämpliga när lasten överstiger 70 %.

⁽⁹⁾ 550 mg/Nm³ till och med den 1 januari 2025 för anläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.

⁽¹⁰⁾ 75 mg/Nm³ till och med den 1 januari 2025 för dieselmotorer som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.

⁽¹¹⁾ 20 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW.

BILAGA III

UTSLÄPPSÖVERVAKNING OCH BEDÖMNING AV EFTERLEVNAD

DEL 1

Utsläppsövervakning från verksamhetsutövarens sida

1. Periodiska mätningar ska krävas minst:

- Vart tredje år för medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är på minst 1 MW och högst 20 MW.
 - Varje år för medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är större än 20 MW.
2. Som ett alternativ till de frekvenser som avses i punkt 1 får, för medelstora förbränningsanläggningar som omfattas av artikel 6.3 eller 6.8, periodiska mätningar krävas minst varje gång följande antal drifttimmar har förflutit:
- Tre gånger det maximala antal genomsnittliga årliga drifttimmar som enligt artikel 6.3 eller 6.8 är tillämpligt på medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är på minst 1 MW men högst 20 MW.
 - Det maximala antal genomsnittliga årliga drifttimmar som enligt artikel 6.3 eller 6.8 är tillämpligt på medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är större än 20 MW.

De periodiska mätningarna ska i vilket fall som helst utföras minst en gång vart femte år.

3. Mätningar ska endast krävas för

- a) förorenande ämnen för vilka ett gränsvärde för utsläpp fastställs i detta direktiv för den berörda anläggningen,
- b) CO från alla anläggningar.

4. De första mätningarna ska utföras inom fyra månader efter beviljande av ett tillstånd, eller från registreringen av anläggningen, eller datumet för idrifttagandet, beroende på vilket datum som är det senaste.

5. Som ett alternativ till mätning av SO₂ som avses i punkterna 1, 2 och 3 kan andra metoder, som verifierats och godkänts av den behöriga myndigheten, användas för att fastställa SO₂-utsläppen.

6. Som ett alternativ till de periodiska mätningar som avses i punkt 1 får medlemsstaterna kräva kontinuerliga mätningar.

Vid kontinuerliga mätningar ska de automatiska mätsystemen kontrolleras genom parallella mätningar med referensmätmetoderna minst en gång per år och verksamhetsutövaren ska informera den behöriga myndigheten om resultaten av dessa kontroller.

7. Provtagning och analys av förorenande ämnen och mätningar av driftsparametrar, samt eventuella alternativ som används som avses i punkterna 5 och 6, ska grundas på metoder som möjliggör tillförlitliga, representativa och jämförbara resultat. Metoder som är förenliga med harmoniserade EN-standarder ska antas uppfylla detta krav. Under varje mätning ska anläggningen vara i drift under stabila förhållanden och med en representativ jämn last. Start- och stopperioder ska därvid undantas.

DEL 2

Bedömning av efterlevnaden

1. Vid periodiska mätningar ska de gränsvärden för utsläpp som avses i artikel 6 anses vara uppfyllda om resultaten från varje serie mätningar eller från övriga förfaranden, som definierats och beslutats i enlighet med de regler som fastställts av den behöriga myndigheten, inte överstiger det relevanta gränsvärdet för utsläpp.

2. Vid kontinuerliga mätningar ska efterlevnaden av de gränsvärden för utsläpp som avses i artikel 6 bedömas i enlighet med del 1 punkt 4 i bilaga V till direktiv 2010/75/EU.

De validerade medelvärdena ska fastställas i enlighet med del 3 punkterna 9 och 10 i bilaga V till direktiv 2010/75/EU.

3. Vid beräkningen av de genomsnittliga utsläppsvärdena ska de värden som uppmätts under de perioder som avses i artikel 6.11 och 6.12 samt under start- och stopperioder inte beaktas.
-

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/2194

av den 23 november 2015

om ingående, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, av protokollet till avtalet om partnerskap och samarbete om upprättande av ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, för att ta hänsyn till Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91, 100.2, 207 och 212 jämförda med artikel 218.6 a,

med beaktande av anslutningsakten för republiken Kroatien, särskilt artikel 6.2 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets beslut 2014/956/EU ⁽¹⁾ har protokollet till avtalet om partnerskap och samarbete om upprättande av ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, för att ta hänsyn till Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (nedan kallat *protokollet*) undertecknats, med förbehåll för att det kan komma att ingås vid en senare tidpunkt.
- (2) Ingåendet av protokollet omfattas av ett separat förfarande vad gäller frågor som omfattas av Europeiska atomenergigemenskapens befogenhet.
- (3) Protokollet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet till avtalet om partnerskap och samarbete om upprättande av ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, för att ta hänsyn till Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen godkänns härmed på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar ⁽²⁾

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/956/EU av den 23 juli 2014 om undertecknande, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, och provisorisk tillämpning av protokollet till avtalet om partnerskap och samarbete om upprättande av ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, för att ta hänsyn till Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (EUT L 373, 31.12.2014, s. 1).

⁽²⁾ Texten till protokollet har offentliggjorts i EUT L 373, 31.12.2014, s. 3 tillsammans med beslutet om undertecknande.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att på unionens och dess medlemsstaters vägnar deponera det godkännandeinstrument som avses i artikel 4.1 i protokollet.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 23 november 2015.

På rådets vägnar

C. MEISCH

Ordförande

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/2195

av den 9 juli 2015

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 om Europeiska socialfonden vad gäller fastställande av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp för kommissionens ersättning av utgifter till medlemsstaterna

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 ⁽¹⁾, särskilt artikel 14.1, och

av följande skäl:

- (1) De standardiserade skalorna för enhetskostnader och enhetsbeloppen för ersättning till medlemsstaterna bör fastställas på grundval av metoder som lagts fram av medlemsstaterna och granskats av kommissionen, inbegripet de metoder som anges i artikel 67.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽²⁾ och i artikel 14.2 och 14.3 i förordning (EU) nr 1304/2013.
- (2) Med hänsyn till de olika typer av insatser som Europeiska socialfonden kan stödja kan de standardiserade skalorna för enhetskostnader och enhetsbeloppen samt deras belopp vara olika beroende på typ av insats, för att återspegla insatsernas särdrag.
- (3) Skillnaderna mellan medlemsstaterna och i vissa fall regionerna inom en medlemsstat är betydande när det gäller kostnaderna för en viss typ av insats. I linje med principen om sund ekonomisk förvaltning av Europeiska socialfonden bör de standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp samt deras belopp som fastställs av kommissionen även ta hänsyn till särdragen i varje medlemsstat och region.
- (4) För att beloppen i de standardiserade skalorna för enhetskostnader ska kunna avspegla nivån på de faktiska kostnaderna tas det fram en metod för justering av dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp som kan användas av kommissionen för ersättning av utgifter till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

*Artikel 2***Typ av insatser**

De typer av insatser som ersätts på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp i enlighet med artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1304/2013 anges i bilagorna.

*Artikel 3***Fastställande av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp samt deras belopp**

De standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp samt deras belopp som fastställts i enlighet med artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1304/2013 anges i bilagorna.

*Artikel 4***Justering av beloppen**

1. De belopp som anges i bilagorna ska justeras i enlighet med de metoder som fastställs i bilagorna.
2. De belopp som justeras i enlighet med punkt 1 ska tillämpas vid ersättning för utgifter i samband med de delar av insatserna som utförs samma dag eller efter den dag då justeringen görs.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

Villkor för utbetalning av ersättning för utgifter baserade på standardiserade skalor för enhetskostnader i Sverige

1. Fastställande av standardiserade skalor av enhetskostnader

Typ av insatser ⁽¹⁾	Indikatornamn	Kostnadskategori	Måttenheter för indikatorn	Belopp		
1. Insatser som stöds inom insatsområde 1 "Kompetensförsörjning" i det operativa programmet (Nationellt socialfondsprogram för investering för tillväxt och sysselsättning 2014–2020) (CCI- 2014SE05-M9OP001)	Arbetad tid	Lön till personal som arbetar med insatsen	Arbetad tid (antal timmar) ⁽²⁾	Lönegrupp (SSYK-kod ⁽³⁾)	Region: Stockholm (SE 11) (enhetskostnad per timme – belopp i SEK ⁽⁴⁾)	Alla regioner utom Stockholm (SE 12–33) (enhetskostnad per timme – belopp i SEK)
				1 (912 – 913 -919 – 921)	229	234
				2 (414 – 415 – 421 – 422 – 512 – 513 – 514 – 515 – 522 – 611 -612 -613 – 614 – 826)	257	254
				3 (331 – 348 – 411 – 412 – 413 – 419 – 711 – 712 – 713 – 714 – 721 – 722 – 723 – 724 – 731 – 732 – 734 – 741 – 742 – 743 – 811 – 812 – 813 – 814 – 815 – 816 – 817 – 821 – 822 – 823 – 824 – 825 – 827 – 828 – 829 – 831 – 832 – 833 – 834 – 914 – 915 – 931 – 932 – 933)	297	282
				4 (223 – 232 – 233 – 234 – 235 – 243 – 249 – 313 – 322 – 323 – 324 – 332 – 342 – 343 – 344 – 345 – 346 – 347 – 511 – 011)	338	313
				5 (213 – 221 – 231 – 241 – 244 – 245 – 246 – 247 – 248 – 311 – 312 – 315 – 321 – 341)	419	366
				6 (211 – 212 – 214 – 222 – 242 – 314)	554	517

				7 A (121)	739	739
				7 B (111–123)	801	625
				7 C (131–122)	525	429
2. Insatser som stöds inom insatsområde 1 "Kompetensförsörjning" i det operativa programmet (Nationellt socialfondsprogram för investering för tillväxt och sysselsättning 2014–2020) (CCI-2014SE05-M9OP001)	Deltagartid (timmar)	Deltagarnas lön	Deltagartid (antal timmar) ⁽²⁾	Region: Stockholm (SE 11) (enhetskostnad per timme – belopp i SEK)		Alla regioner utom Stockholm (SE 12–33) (enhetskostnad per timme – belopp i SEK)
				229		234
3. Insatser som stöds inom insatsområde 2 "Ökade övergångar till arbete" och insatsområde 3 "Sysselsättningsinitiativet för unga" i det operativa programmet (Nationellt socialfondsprogram för investering för tillväxt och sysselsättning 2014–2020) (CCI-2014SE05-M9OP001)	Arbetad tid	Lön till personal som arbetar med insatsen	Arbetad tid (antal timmar) ⁽²⁾	Yrkeskategori	Region: Stockholm (SE 11) (enhetskostnad per timme – belopp i SEK)	Alla regioner utom Stockholm (SE 12–33) (enhetskostnad per timme – belopp i SEK)
				Projektledare för insatser där de sammanlagda stödberättigande utgifterna har fastställts i dokumentet om stöd villkoren till över 20 miljoner SEK	535	435
				Projektledare för insatser där de sammanlagda stödberättigande utgifterna har fastställts till högst 20 miljoner SEK i dokumentet om stöd villkoren/assisterande projektledare för insatser där de sammanlagda stödberättigande utgifterna i dokumentet om stöd villkoren har fastställts till över 20 miljoner SEK	478	405

				Projektmedarbetare	331	300
				Projektkonom	427	363
				Administratör	297	270
4. Insatser som stöds inom insatsområde 2 "Ökade övergångar till arbete" och insatsområde 3 "Sysselsättningsinitiativet för unga" i det operativa programmet (Nationellt socialfondsprogram för investering för tillväxt och sysselsättning 2014–2020) (CCI- 2014SE05-M9OP001)	Deltagartid (timmar)	Deltagarersättning	Deltagartid (antal timmar) ⁽²⁾	Ekonomisk ersättning (enhetskostnad per timme)		
				Ålder		(SEK)
				18–24 år		32
				25–29 år		40
				30–64 år		46
				Aktivitetsstöd och utvecklingsersättning (enhetskostnad per timme)		
				Ålder		(SEK)
				15–19 år		17
				20–24 år		33
				25–29 år		51
				30–44 år		55
				45–69 år		68
				Aktivitets- och sjukersättning (enhetskostnad per timme)		
				Ålder		(SEK)
				19–29 år (aktivitetsersättning)		51
				30–64 år (sjukersättning)		58

				Sjukpenning, rehabiliteringspenning och arbets- och yrkesskadeersättning (enhetskostnad per timme)	
				Ålder	(SEK)
				– 19 år	48
				20–64 år	68

(¹) Beloppen för standardiserade skalor av enhetskostnader ska tillämpas endast på de delar av insatserna som omfattar kostnadskategorier som fastställs i denna bilaga.

(²) Det sammanlagda antalet timmar får inte överstiga ordinarie årsarbetstid i Sverige (1 862 timmar).

(³) Standard för svensk yrkesklassificering.

(⁴) Sveriges valuta.

2. Justering av beloppen

Enhetskostnaderna i tabellen tillämpas på arbetad tid eller deltagartid under 2015. Med undantag för kostnader för deltagarersättning (punkt 4 i tabellen), som inte kommer att justeras, ska dessa värden automatiskt räknas upp med 2 % den 1 januari varje år under perioden 2016–2023.

Villkor för utbetalning av ersättning för utgifter baserade på standardiserade skalor för enhetskostnader i Frankrike

1. Fastställande av standardiserade skalor av enhetskostnader

Typ av insatser	Indikatornamn	Kostnadskategori	Måttenheter för indikatorn	Belopp (i euro)
Garantie Jeunes inom insatsområde 1 <i>Accompagner les jeunes NEET vers et dans l'emploi</i> i det operativa programmet PROGRAMME OPÉRATIONNEL NATIONAL POUR LA MISE EN ŒUVRE DE L'INITIATIVE POUR L'EMPLOI DES JEUNES EN METROPOLE ET OUTRE-MER (CCI-2014FR05M9OP001)	Ungdomar ⁽¹⁾ med positivt resultat inom <i>Garantie Jeunes</i> senast 12 månader efter inledd coaching	— Ersättning till deltagaren — Aktiveringskostnader vid <i>missions locales</i>	Antal ungdomar som senast 12 månader efter inledd coaching har — påbörjat en yrkesutbildning som leder till ett utbildningsbevis, i form av — livslångt lärande eller — grundläggande yrkesutbildning eller — startat ett företag — hittat ett arbete eller — tillbringat minst 80 arbetsdagar (med eller utan betalning) på en arbetsplats	3 600

⁽¹⁾ Unga som varken arbetar eller studerar och som deltar i en insats som får stöd av *PROGRAMME OPÉRATIONNEL NATIONAL POUR LA MISE EN ŒUVRE DE L'INITIATIVE POUR L'EMPLOI DES JEUNES EN METROPOLE ET OUTRE-MER*

2. Justering av beloppen

De standardiserade skalorna för enhetskostnader i tabellen baseras delvis på en standardskala för enhetskostnader som finansieras helt av Frankrike. Av 3 600 euro motsvaras 1 600 euro av den standardskala för enhetskostnader som fastställts i *Instruction ministérielle du 11 octobre 2013 relative à l'expérimentation Garantie Jeunes prise pour l'application du décret 2013-80 du 1er octobre 2013 ainsi que par l'instruction ministérielle du 20 mars 2014* för att täcka kostnaderna för coaching av ungdomar som omfattas av *Garantie Jeunes* (Sysselsättningsinitiativet för unga – *missions locales*).

De standardiserade skalor för enhetskostnader som fastställs i punkt 1 ska justeras av medlemsstaten i överensstämmelse med justeringar som enligt nationella bestämmelser görs av standardskalan för enhetskostnader för beloppet på 1 600 euro (se punkt 1 ovan) som täcker kostnaderna inom Sysselsättningsinitiativet för unga.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/2196**av den 24 november 2015****om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för ett namn som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Torta del Casar [SUB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 53.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 granskat Spaniens ansökan om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Torta del Casar", vilken registrerades i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1491/2003 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den aktuella ändringen inte utgör en mindre ändring i den mening som avses i artikel 53.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändring i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾ i enlighet med artikel 50.2 a i den förordningen.
- (3) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör ändringen av produktspecifikationen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*Den ändring av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande namnet "Torta del Casar" (SUB) godkänns.*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 november 2015.

*På kommissionens vägnar**För ordföranden*

Phil HOGAN

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1491/2003 av den 25 augusti 2003 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 (Ficodindia dell'Etna, Monte Etna, Colline di Romagna, Pretuziano delle Colline Teramane, Torta del Casar, Manzana de Girona eller Poma de Girona) (EUT L 214, 26.8.2003, s. 6).⁽³⁾ EUT C 235, 18.7.2015, s. 5.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/2197**av den 27 november 2015****om fastställande av tekniska genomförandestandarder med avseende på nära sammanhängande valutor i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 354.3, och

av följande skäl:

- (1) Enligt schablonmetoden för marknadsrisk, får institut hålla lägre kapitalbaskrav för växelkursrisk för täckande av avstämde positioner i två valutor där dessa betraktas som "nära sammanhängande" i enlighet med den metod som fastställs i artikel 354.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (2) När nära sammanhängande valutor listas, bör gängse marknadspraxis att trappa ned den maximala förlusten under 10 dagar till en maximal förlust för en dag, genom att dividera den maximala valutarörelsen på 4 % med kvadratroten på 10, tillämpas. Därför bör gränsen för den maximala dagliga värdeförändringen inom ett valutapar fastställas till 1,265 %.
- (3) Dagliga växelkursrörelser i procent bör bestämmas som skillnaden mellan NapLog av valutaparens värde som de observerats under två på varandra följande dagar.
- (4) Det absoluta värdet av den resulterande procentsatsen bör jämföras med tröskelvärdet för den maximala dagliga värdeförändringen inom ett valutapar på 1,265 %. Alla värden som överstiger denna tröskel bör betraktas som överträdelse av den maximala förlusten under 10 dagar på 4 %.
- (5) Det är nödvändigt att fastställa ett högsta antal acceptabla förluster, så att valutapar som överskrider en sådan gräns inte kommer att uppfylla kraven för att anses vara korrelerade i enlighet med artikel 354 i förordning (EU) nr 575/2013. Beräkningen av ett maximalt antal acceptabla förluster bör vidare beakta både långa och korta positioner i den utländska valutan. Antalet överträdelse bör avrundas nedåt och det maximala antalet överträdelse bör följaktligen fastställas till 7 överträdelse av den maximala förlusten under de senaste 3 åren och 65 överträdelse av den maximala förlusten under de senaste 5 åren.
- (6) Artikel 354.1 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskriver endast lägre kapitalbaskrav för täckande av positioner i "relevanta nära sammanhängande valutor". Följaktligen bör endast de växelkurspar som bildats genom en kombination av var och en av de olika valutorna i medlemsstater med en förteckning över de valutor från tredjeländer som är relevanta för finansinstitut i unionen bedömas enligt kriterierna för fastställande av nära sammanhängande valutor.
- (7) Vissa andra växelkurspar som inkluderar enbart valutor från tredjeländer bör också ingå i bedömningen, mot bakgrund av deras betydelse för instituts portföljer i unionen. Vidare, med tanke på kraven i artikel 354.1 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende de relevanta observationsperioderna, bör endast valutor för vilka det finns dagliga växelkursdataserier för de senaste 5 åren från en tillförlitlig källa beaktas när man överväger vilka valutor som ska ingå i bedömningen.
- (8) I artikel 354.4 i förordning (EU) nr 575/2013 fastställs en specifik behandling för valutapar bestående av valutor från medlemsstater som deltar i den andra etappen av den ekonomiska och monetära unionen (nedan kallad ERM II) mot euron och sinsemellan. Valutapar som inbegriper de valutorna bör därför inte anses vara "relevanta". Valutapar som består av en ERM II-valuta å ena sidan och en annan valuta än euron eller en annan ERM II-valuta å andra sidan bör dock anses vara "relevanta".

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (9) Därför bör sambandet mellan vart och ett av de valutapar som består av kombinationen av de valutor som anges i bilagan till denna förordning bedömas.
- (10) För att skapa säkerhet om användningen av förteckningen över nära sammanhängande valutor bör förteckningen ses över i enlighet med led d i artikel 29.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾. Av samma skäl bör en sådan översyn göras regelbundet och årligen på eller kring samma datum, såvida inte marknadsutvecklingen gör att en sådan översyn i undantagsfall genomförs vid andra tidpunkter.
- (11) Denna förordning baseras på det förslag till tekniska genomförandestandarder som Europeiska bankmyndigheten har överlämnat till kommissionen.
- (12) Europeiska bankmyndigheten har anordnat öppna offentliga samråd om de förslag till tekniska standarder för genomförande som den här förordningen baseras på, analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna samt begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1093/2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De valutapar som uppfyller kraven i artikel 354.1 i förordning (EU) nr 575/2013 anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 november 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

BILAGA

Nära sammanhängande valutor*Del 1 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot euron (EUR)*

Albansk lek (ALL), Bosnien och Hercegovina marka (BAM), bulgarisk lev (BGN), tjeckisk koruna (CZK), brittiska pund (GBP), kroatisk kuna (HRK), marockansk dirham (MAD), rumänsk leu (RON).

Del 2 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot Förenade Arabemiratens dirham (AED)

Angolansk kwanza (AOA), kanadensisk dollar (CAD), kinesisk yuan (CNY), brittiska pund (GBP), Hongkong-dollar (HKD), libanesiska pund (LBP), Macaus pataca (MOP), peruansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändska baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 3 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den albanska leken (ALL)

Bosnien och Hercegovina marka (BAM), bulgarisk lev (BGN), tjeckisk koruna (CZK), dansk krona (DKK), kroatisk kuna (HRK), marockansk dirham (MAD), rumänsk leu (RON), euro (EUR).

Del 4 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den angolanska kwanzan (AOA)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), kinesisk yuan (CNY), Hongkong-dollar (HKD), libanesiska pund (LBP), Macaus pataca (MOP), peruansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 5 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot Bosnien och Hercegovina markan (BAM)

Albansk lek (ALL), bulgarisk lev (BGN), tjeckisk koruna (CZK), dansk krona (DKK), brittiska pund (GBP), kroatisk kuna (HRK), marockansk dirham (MAD), rumänsk leu (RON), euro (EUR).

Del 6 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den bulgariska leken (BGN)

Albansk lek (ALL), Bosnien och Hercegovina marka (BAM), tjeckisk koruna (CZK), dansk krona (DKK), brittiska pund (GBP), kroatisk kuna (HRK), marockansk dirham (MAD), rumänsk leu (RON), euro (EUR).

Del 7 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den kanadensiska dollarn (CAD)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), Hongkong-dollar (HKD), Macaus pataca (MOP), Singapore-dollar (SGD), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 8 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den kinesiska yuanen (CNY)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), brittiska pund (GBP), Hongkong-dollar (HKD), libanesiska pund (LBP), Macaus pataca (MOP), peruansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 9 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den tjeckiska korunan (CZK)

Albansk lek (ALL), Bosnien och Hercegovina marka (BAM), bulgarisk lev (BGN), dansk krona (DKK), kroatisk kuna (HRK), marockansk dirham (MAD), rumänsk leu (RON), euro (EUR).

Del 10 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den danska kronan (DKK)

Albansk lek (ALL), Bosnien och Hercegovina marka (BAM), bulgarisk lev (BGN), tjeckisk koruna (CZK), brittiska pund (GBP), kroatisk kuna (HRK), marockansk dirham (MAD), rumänsk leu (RON), Singapore-dollar (SGD).

Del 11 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot det brittiska pundet (GBP)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), Bosnien och Hercegovina marka (BAM), bulgarisk lev (BGN), kinesisk yuan (CNY), dansk krona (DKK), Hongkong-dollar (HKD), kroatisk kuna (HRK), libanesiska pund (LBP), marockanska dirham (MAD), Macaus pataca (MOP), Singapore-dollar (SGD), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD), euro (EUR).

Del 12 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot Hongkong-dollar (CAD)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kanadensisk dollar (CAD), kinesisk yuan (CNY), brittiska pund (GBP), libanesiska pund (LBP), Macaus pataca (MOP), peruansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 13 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den kroatiska kunan (HRK)

Albansk lek (ALL), Bosnien och Hercegovina marka (BAM), bulgarisk lev (BGN), tjeckisk koruna (CZK), dansk krona (DKK), brittiska pund (GBP), marockansk dirham (MAD), rumänsk leu (RON), Singapore-dollar (SGD), euro (EUR).

Del 14 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den sydkoreanska wonen (KRW)

Peruanska nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), Taiwan-dollar (TWD).

Del 15 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot det libanesiska pundet (LBP)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kinesisk yuan (CNY), brittiska pund (GBP), Hongkong-dollar (HKD), Macaus pataca (MOP), peruansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 16 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den marockanska dirhamen (MAD)

Albansk lek (ALL), Bosnien och Hercegovina marka (BAM), bulgarisk lev (BGN), tjeckisk koruna (CZK), dansk krona (DKK), brittiska pund (GBP), kroatisk kuna (HRK), rumänsk leu (RON), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), euro (EUR).

Del 17 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot Macaus pataca (MOP)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kanadensiska dollar (CAD), kinesiska yuan (CNY), brittiska pund (GBP), Hongkong-dollar (HKD), libanesiska pund (LBP), peruansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 18 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot peruvianska nuevo sol (PEN)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kinesiska yuan (CNY), Hongkong-dollar (HKD), sydkoreanska won (KRW), libanesiska pund (LBP), Macaus pataca (MOP), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 19 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den filippinska peson (PHP)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kinesiska yuan (CNY), Hongkong-dollar (HKD), sydkoreanska won (KRW), libanesiska pund (LBP), Macaus pataca (MOP), Malaysisk ringgit (MYR), peruviansk nuevo sol (PEN), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 20 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den rumänska leuen (RON)

Albansk lek (ALL), Bosnien och Hercegovina marka (BAM), bulgarisk lev (BGN), tjeckisk koruna (CZK), dansk krona (DKK), kroatisk kuna (HRK), marockansk dirham (MAD), euro (EUR).

Del 21 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot Singapore-dollar (SGD)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kanadensisk dollar (CAD), kinesiska yuan (CNY), dansk krona (DKK), brittiska pund (GBP), Hongkong-dollar (HKD), kroatisk kuna (HRK), sydkoreanska won (KRW), libanesiska pund (LBP), marockanska dirham (MAD), Macaus pataca (MOP), malaysisk ringgit (MYR), peruviansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 22 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot den thailändska bahten (THB)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kinesiska yuan (CNY), Hongkong-dollar (HKD), libanesiska pund (LBP), marockanska dirham (MAD), Macaus pataca (MOP), peruansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), Taiwan-dollar (TWD), US-dollar (USD).

Del 23 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot Taiwan-dollar (TWD)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kanadensisk dollar (CAD), kinesiska yuan (CNY), brittiska pund (GBP), Hongkong-dollar (HKD), sydkoreanska won (KRW), libanesiska pund (LBP), marockanska dirham (MAD), Macaus pataca (MOP), malaysisk ringgit (MYR), peruviansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), US-dollar (USD).

Del 24 – Förteckning över nära sammanhängande valutor mot US-dollar (USD)

Förenade Arabemiratens dirham (AED), angolansk kwanza (AOA), kanadensiska dollar (CAD), kinesiska yuan (CNY), brittiska pund (GBP), Hongkong-dollar (HKD), libanesiska pund (LBP), Macaus pataca (MOP), peruansk nuevo sol (PEN), filippinsk peso (PHP), Singapore-dollar (SGD), thailändsk baht (THB), Taiwan-dollar (TWD).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/2198**av den 27 november 2015****om godkännande av det verksamma ämnet reskalur i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 7.1 i förordning (EG) nr 1107/2009 tog Österrike den 21 september 2012 emot en ansökan från Ecologia y Protección Agrícola SL om godkännande av det verksamma ämnet reskalur.
- (2) I enlighet med artikel 9.3 i den förordningen meddelade den rapporterande medlemsstaten Österrike sökanden, de andra medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) den 5 november 2012 att ansökan kan prövas.
- (3) Den 3 mars 2014 överlämnade den rapporterande medlemsstaten ett utkast till bedömningsrapport till kommissionen, med en kopia till myndigheten, i vilken det görs en bedömning av om det verksamma ämnet kan förväntas uppfylla kriterierna för godkännande i artikel 4 i förordning (EG) nr 1107/2009.
- (4) Myndigheten följde bestämmelserna i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1107/2009. I enlighet med artikel 12.3 i förordning (EG) nr 1107/2009 krävde myndigheten att sökanden skulle lämna kompletterande information till medlemsstaterna, kommissionen och myndigheten. Den rapporterande medlemsstaten lämnade en bedömning av den kompletterande informationen till myndigheten i form av ett uppdaterat utkast till bedömningsrapport i december 2014.
- (5) Den 10 februari 2015 meddelade myndigheten sökanden, medlemsstaterna och kommissionen sin slutsats om huruvida det verksamma ämnet reskalur kan förväntas uppfylla kriterierna för godkännande i artikel 4 i förordning (EG) nr 1107/2009 ⁽²⁾. Myndigheten gjorde sin slutsats tillgänglig för allmänheten.
- (6) Den 13 juli 2015 lade kommissionen fram granskningsrapporten om reskalur för ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder tillsammans med ett utkast till förordning där det föreskrivs att reskalur ska godkännas.
- (7) Sökanden gavs möjlighet att lämna synpunkter på granskningsrapporten.
- (8) Det har konstaterats att kriterierna för godkännande i artikel 4 i förordning (EG) nr 1107/2009 är uppfyllda med avseende på ett eller flera representativa användningsområden för minst ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet, särskilt när det gäller de användningsområden som undersökts och som beskrivs i granskningsrapporten. Dessa kriterier för godkännande anses därför uppfyllda. Reskalur bör därför godkännas.
- (9) I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1107/2009 bör bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽³⁾ ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ EFSA Journal, vol. 12(2014):12, artikelnr 3913. Tillgänglig på www.efsa.europa.eu⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT L 153, 11.6.2011, s. 1).

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godkännande av verksamt ämne

Det verksamma ämnet reskalur enligt specifikationen i bilaga I godkänns under förutsättning att de villkor som anges i den bilagan uppfylls.

Artikel 2

Ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

Bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 november 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA I

Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
Reskalur CAS-nr 67601-06-3 CIPAC-nr ej tilldelat	(3S,6R)-(3S,6S)-6-isopropenyl-3-metyldec-9-en-1-ylacetat	≥ 750 g/kg Förhållandet (3S,6R)/(3S,6S) ska vara 55/45–45/55. Renhetsgraden för varje isomer ska vara 337,5–412,5 g/kg.	18 december 2015	18 december 2025	Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om reskalur, särskilt tilläggen I och II.

⁽¹⁾ En detaljerad beskrivning av varje verksamt ämne återfinns i granskningsrapporten för ämnet i fråga.

BILAGA II

I del B i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska följande uppgifter läggas till:

	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad (*)	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
"92	Reskalur CAS-nr 67601-06-3 CIPAC-nr ej tilldelat	(3S,6R)-(3S,6S)-6-isopropenyl-3-metyldec-9-en-1-ylacetat	≥ 750 g/kg Förhållandet (3S,6R)/(3S,6S) ska vara 55/45–45/55. Renhetsgraden för varje isomer ska vara 337,5–412,5 g/kg.	18 december 2015	18 december 2025	Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om reskalur, särskilt tilläggen I och II."

(*) En detaljerad beskrivning av varje verksamt ämne återfinns i granskningsrapporten för ämnet i fråga.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/2199**av den 27 november 2015****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 november 2015.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	50,7
	MA	69,3
	ZZ	60,0
0707 00 05	AL	48,7
	MA	93,1
	TR	143,8
	ZZ	95,2
0709 93 10	AL	80,9
	MA	65,2
	TR	159,0
	ZZ	101,7
0805 20 10	CL	96,2
	MA	79,7
	PE	78,3
	ZZ	84,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	83,9
	ZZ	83,9
0805 50 10	AR	61,0
	TR	109,2
	ZZ	85,1
0808 10 80	CA	159,7
	CL	84,8
	MK	31,3
	NZ	173,1
	US	148,6
	ZA	156,6
	ZZ	125,7
0808 30 90	BA	85,4
	CN	63,9
	TR	127,4
	ZZ	92,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

BESLUT (GUSP) 2015/2200 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK

av den 13 november 2015

om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia) (EUMM Georgia/1/2015)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38 tredje stycket,

med beaktande av rådets beslut 2010/452/Gusp av den 12 augusti 2010 om Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien, EUMM Georgia ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.1, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med beslut 2010/452/Gusp är kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) bemyndigad att i enlighet med artikel 38 tredje stycket i fördraget fatta lämpliga beslut om den politiska kontrollen och den strategiska ledningen av Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia), inbegripet beslut om utnämning av en uppdragschef.
- (2) Den 16 december 2014 antog rådet beslut 2014/915/Gusp ⁽²⁾ om förlängning av mandatet för EUMM Georgia från och med den 15 december 2014 till och med den 14 december 2016.
- (3) Den 19 december 2014 antog Kusp beslut EUMM Georgia/1/2014 ⁽³⁾ om utnämning av Kęstutis JANKAUSKAS till uppdragschef för EUMM Georgia från och med den 15 december 2014 till och med den 14 december 2015.
- (4) Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik har föreslagit att mandatet för Kęstutis JANKAUSKAS som uppdragschef för EUMM Georgia förlängs från och med den 15 december 2015 till och med den 14 december 2016.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mandatet för Kęstutis JANKAUSKAS som uppdragschef för EUMM Georgia förlängs härmed till och med den 14 december 2016.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 2015.

På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik
vägnar

W. STEVENS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 213, 13.8.2010, s. 43.

⁽²⁾ Rådets beslut 2014/915/Gusp av den 16 december 2014 om ändring av beslut 2010/452/Gusp om Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien, EUMM Georgia (EUT L 360, 17.12.2014, s. 56).

⁽³⁾ Beslut EUMM Georgia/1/2014 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 19 december 2014 om utnämning av chefen för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia) (EUT L 369, 24.12.2014, s. 78).

BESLUT (GUSP) 2015/2201 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**av den 13 november 2015****om godtagande av tredjestaters bidrag till Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina) (EUAM Ukraina/5/2015)**

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38 tredje stycket,

med beaktande av rådets beslut 2014/486/Gusp av den 22 juli 2014 om Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina) ⁽¹⁾,

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 10.3 i beslut 2014/486/Gusp bemyndigade rådet kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) att fatta vederbörliga beslut om godtagande av det föreslagna bidraget från tredjestater till EUAM Ukraina.
- (2) Den civila insatschefen rekommenderade Kusp att godta det föreslagna bidraget från Georgien till EUAM Ukraina och att betrakta bidraget som betydande.
- (3) Georgien bör undantas från skyldigheten att finansiellt bidra till budgeten för EUAM Ukraina.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Tredjestaters bidrag**

1. Bidraget från Georgien till EUAM Ukraina ska godtas och betraktas som betydande.
2. Georgien undantas från skyldigheten att finansiellt bidra till budgeten för EUAM Ukraina.

*Artikel 2***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 2015.

*På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik
vägnar*

W. STEVENS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 217, 23.7.2014, s. 42.

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT (EU) 2015/2202**av den 19 november 2015****om ändring av beslut ECB/2010/23 om fördelning av de monetära inkomsterna för nationella centralbanker i medlemsstater som har euron som valuta (ECB/2015/37)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 32, och av följande skäl:

- (1) Genom beslut ECB/2010/23 ⁽¹⁾ inrättas en mekanism för pooling och fördelning av monetära inkomster som uppstår genom penningpolitiska transaktioner.
- (2) Genom Europeiska centralbankens beslut (EU) 2015/774 (ECB/2015/10) ⁽²⁾ inrättas ett program för köp av den offentliga sektorns tillgångar på andrahandsmarknaderna (PSPP) för penningpolitiska ändamål.
- (3) Precis som köp enligt beslut ECB/2009/16 ⁽³⁾ och beslut ECB/2011/17 ⁽⁴⁾ bör statsobligationer och obligationer som emitterats av organ och köps inom ramen för beslut (EU) 2015/774 (ECB/2015/10) anses generera inkomster motsvarande referensräntan enligt definitionen i beslut ECB/2010/23.
- (4) Inkomster från utlåning av omsättningsbara skuldinstrument inom ramen för något program för köp av värdepapper för penningpolitiska ändamål bör inte klassas som monetära inkomster eftersom dessa operationer normalt inte tas upp i redovisningen hos de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *nationella centralbanker*).
- (5) Nettointäkter från swappavtal som Eurosystemet ingår med centralbanker utanför Eurosystemet bör delas mellan de nationella centralbankerna som monetära inkomster.
- (6) Skuldbasens sammansättning och de tillgångar som kan reserveras i enlighet med bilagorna I och II till beslut ECB/2010/23 bör därför justeras.
- (7) Beslut ECB/2010/23 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

*Artikel 1***Ändringar**

Beslut ECB/2010/23 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ersättas med följande:

”1. Varje nationell centralbanks monetära inkomster ska fastställas genom en beräkning av de faktiska inkomsterna från dess bokförda reserverade tillgångar. Undantaget från detta är:

- a) guld, som inte ska anses generera några inkomster.
- b) nedanstående ska anses generera monetära inkomster motsvarande referensräntan:
 - i) värdepapper som innehas för penningpolitiska ändamål enligt beslut ECB/2009/16 (*).
 - ii) värdepapper som innehas för penningpolitiska ändamål enligt beslut ECB/2011/17 (**).

⁽¹⁾ Beslut ECB/2010/23 av den 25 november 2010 om fördelning av de monetära inkomsterna för nationella centralbanker i medlemsstater som har euron som valuta (EUT L 35, 9.2.2011, s. 17).

⁽²⁾ Europeiska centralbankens beslut (EU) 2015/774 av den 4 mars 2015 om ett program för köp av den offentliga sektorns tillgångar på andrahandsmarknaderna (ECB/2015/10) (EUT L 121, 14.5.2015, s. 20).

⁽³⁾ Beslut ECB/2009/16 av den 2 juli 2009 om genomförandet av programmet för köp av säkerställda obligationer (EUT L 175, 4.7.2009, s. 18).

⁽⁴⁾ Beslut ECB/2011/17 av den 3 november 2011 om genomförandet av det andra programmet för köp av säkerställda obligationer (EUT L 297, 16.11.2011, s. 70).

- iii) skuldinstrument som emitteras av staten och erkända organ och utgör ett substitut för skuldinstrument som emitterats av offentliga icke-finansiella bolag som innehas för penningpolitiska ändamål enligt Europeiska centralbankens beslut (EU) 2015/774 (ECB/2015/10) (**).

(*) Beslut ECB/2009/16 av den 2 juli 2009 om genomförandet av programmet för köp av säkerställda obligationer (EUT L 175, 4.7.2009, s. 18).

(**) Beslut ECB/2011/17 av den 3 november 2011 om genomförandet av det andra programmet för köp av säkerställda obligationer (EUT L 297, 16.11.2011, s. 70).

(***) Europeiska centralbankens beslut (EU) 2015/774 av den 4 mars 2015 om ett program för köp av den offentliga sektorns tillgångar på andrahandsmarknaderna (ECB/2015/10) (EUT L 121, 14.5.2015, s. 20)."

2. I punkt A i bilaga I ska följande punkt 8 läggas till:

"8. Skulder gentemot ECB som utgör säkerhet för en fordran som avser swappavtal mellan ECB och en centralbank utanför Eurosystemet som medför nettointäkter för Eurosystemet (en del av skulder utanför balansräkningen)."

3. I punkt A i bilaga II ska följande punkt 10 läggas till:

"10. Fordringar på motparter i euroområdet som avser swappavtal mellan ECB och en centralbank utanför Eurosystemet som medför nettointäkter för Eurosystemet (en del av tillgångspost 3.1 i den harmoniserade balansräkningen)."

Artikel 2

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 31 december 2015.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 19 november 2015.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EU) nr 788/2014 av den 18 juli 2014 om närmare bestämmelser för föreläggande av böter och viten och återkallelse av erkännande av organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg enligt artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009

(Europeiska unionens officiella tidning L 214 av den 19 juli 2014, rättad i EUT L 234 av den 7 augusti 2014)

På sidan 17, artikel 2, andra stycket, ska det

i stället för: "Dessutom gäller följande definition:

Varje medlemsstat som har anförtrott en erkänd organisation ansvaret för inspektion, besiktning och certifiering av fartyg som för dess flagg för uppfyllande av de internationella konventionerna, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed ⁽¹⁾, inklusive de medlemsstater som har överlämnat begäran om erkännande av den organisationen till kommissionen, i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 391/2009."

vara: "Dessutom gäller följande definition:

berörd medlemsstat: varje medlemsstat som har anförtrott en erkänd organisation ansvaret för inspektion, besiktning och certifiering av fartyg som för dess flagg för uppfyllande av de internationella konventionerna, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed ⁽¹⁾, inklusive de medlemsstater som har överlämnat begäran om erkännande av den organisationen till kommissionen, i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 391/2009."

På sidan 17, artikel 4.4, ska det

i stället för: "4. Om en åtgärd eller underlåtelse av en erkänd organisation utgör den enda grunden för två eller flera överträdelse enligt artikel 6.1 a i förordning (EG) nr 391/2009 som fastställts i enlighet med artikel 3.1 a i denna förordning, ska det parallella enskilda bötesbeloppet vara det högsta av de enskilda bötesbelopp som har beräknats för de underliggande överträdelserna."

vara: "4. Om en åtgärd eller underlåtelse av en erkänd organisation utgör den enda grunden för två eller flera överträdelse enligt artikel 6.1 a i förordning (EG) nr 391/2009 som fastställts i enlighet med artikel 3.1 a i denna förordning, ska det motsvarande enskilda bötesbeloppet vara det högsta av de enskilda bötesbelopp som har beräknats för de underliggande överträdelserna."

På sidorna 19 och 20, artikel 9.1 och 9.2, ska det

i stället för: "1. I denna förordning ska den berörda erkända organisationens sammanlagda genomsnittliga omsättning vara en tredjedel av det belopp som erhålls genom att, under de tre räkenskapsår som föregår kommissionens beslut, lägga ihop den totala omsättningen i den moderenhet som innehar godkännandet och i samtliga de juridiska enheter som omfattas av det erkännandet i slutet av varje år.

2. Om det rör sig om en koncern med certifierad koncernredovisning, ska den omsättning som avses i punkt 1 vara den konsoliderade inkomsten i den moderenhet som innehar godkännandet och i samtliga de juridiska enheter som omfattas av det erkännandet i slutet av varje år."

vara: "1. I denna förordning ska den berörda erkända organisationens sammanlagda genomsnittliga omsättning vara en tredjedel av det belopp som erhålls genom att, under de tre räkenskapsår som föregår kommissionens beslut, lägga ihop den totala omsättningen i den moderenhet som innehar erkännandet och i samtliga de juridiska enheter som omfattas av det erkännandet i slutet av varje år.

2. Om det rör sig om en koncern med certifierad koncernredovisning, ska den omsättning som avses i punkt 1, vad avser moderenheten och samtliga juridiska enheter som ingår i koncernen och som omfattas av erkännandet i slutet av varje räkenskapsår, vara den konsoliderade inkomsten för dessa enheter."

På sidan 24, artikel 21, ska det

i stället för: "Kommissionen ska inkassera böter och viten genom att utfärda ett betalningskrav och en debetnota till den berörda certifikatinnehavaren i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 78–80 och 83 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ och artiklarna 80–92 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽²⁾."

vara: "Kommissionen ska inkassera böter och viten genom att utfärda ett betalningskrav och en debetnota till den berörda erkända organisationen i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 78–80 och 83 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ och artiklarna 80–92 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽²⁾."

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV